

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2316/1999,

annettu 22 päivänä lokakuuta 1999,

tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

(EYVL L 280, 30.10.1999, s. 43)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Komission asetus (EY) N:o 1454/2000, annettu 3 päivänä heinäkuuta 2000	L 163	28	4.7.2000
► <u>M2</u>	Komission asetus (EY) N:o 2860/2000, annettu 27 päivänä joulukuuta 2000	L 332	63	28.12.2000
► <u>M3</u>	Komission asetus (EY) N:o 556/2001, annettu 21 päivänä maaliskuuta 2001	L 82	13	22.3.2001
► <u>M4</u>	Komission asetus (EY) N:o 1157/2001, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2001	L 157	8	14.6.2001
► <u>M5</u>	Komission asetus (EY) N:o 327/2002, annettu 21 päivänä helmikuuta 2002	L 51	14	22.2.2002
► <u>M6</u>	Komission asetus (EY) N:o 335/2003, annettu 21 päivänä helmikuuta 2003	L 49	3	22.2.2003
► <u>M7</u>	Komission asetus (EY) N:o 1035/2003, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2003	L 150	24	18.6.2003

Oikaistu:

- **C1** Oikaisu, EYVL L 328, 23.12.2000, s. 55 (2316/1999)

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2316/1999,

annettu 22 päivänä lokakuuta 1999,

tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1765/92 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1624/98 ⁽³⁾, säädetty tiettyjen peltokasvien viljelijöille tarkoitettu tukijärjestelmä on korvattu asetuksella (EY) N:o 1251/1999. Uuteen järjestelmään kuuluvien muutosten johdosta ja ottaen huomioon saatu kokemus olisi yhdenmukaistettava ja tarvittaessa yksinkertaistettava pinta-alamatukijärjestelmän soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Selkeyden vuoksi olisi laadittava uudelleen asetus ja koottava yhtenäiseksi tekstiksi erityisasetusten säännökset, jotka käsittelevät tämän järjestelmän eri näkökohtia, nimittäin komission asetukset (ETY) N:o 2467/92 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3798/92 ⁽⁵⁾, (ETY) N:o 2836/93 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1503/97 ⁽⁷⁾, (EY) N:o 762/94 ⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1981/98 ⁽⁹⁾, (EY) N:o 1098/94 ⁽¹⁰⁾ sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1945/1999 ⁽¹¹⁾, (EY) N:o 1237/95 ⁽¹²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2017/97 ⁽¹³⁾, (EY) N:o 658/96 ⁽¹⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksilla (EY) N:o 610/1999 ⁽¹⁵⁾ ja (EY) N:o 1577/98 ⁽¹⁶⁾,
- 2) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklassa tarkoitettujen pinta-alamatuet olisi rajoitettava tiettyihin aloihin, jotka olisi täsmennettävä. Olisi säädettävä, että yhdestä viljelylohkosta saa saman markkinointivuoden osalta jättää ainoastaan yhden pinta-alamatukihakemuksen; viljelylohkoa, josta on jätetty jonkin muun yhteisen markkinajärjestelyn alainen pinta-alamatukea koskeva hakemus samana markkinointivuonna, ei voida hyväksyä tähän pinta-alamatukijärjestelmään. Pinta-alamatukea voidaan kuitenkin myöntää viljelyalalle, johon sovelletaan yhteisön rakenne- tai ympäristöpolitiikkaan kuuluvaa muuta tukijärjestelmää.
- 3) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklassa määritellään pinta-alamatukiin oikeutetut maa-alueet. Mainitussa artiklassa sallitaan tiettyjä poikkeuksia, joita jäsenvaltioiden on hallinnoitava, mutta ne eivät saa vaikuttaa vastoin asetuksen (EY) N:o 1251/1999

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 12.

⁽³⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 246, 27.8.1992, s. 11.

⁽⁵⁾ EYVL L 380, 24.12.1992, s. 24.

⁽⁶⁾ EYVL L 260, 19.10.1993, s. 3.

⁽⁷⁾ EYVL L 202, 30.7.1997, s. 48.

⁽⁸⁾ EYVL L 90, 7.4.1994, s. 8.

⁽⁹⁾ EYVL L 256, 19.9.1998, s. 8.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 121, 12.5.1994, s. 12.

⁽¹¹⁾ EYVL L 241, 11.9.1999, s. 14.

⁽¹²⁾ EYVL L 121, 1.6.1995, s. 29.

⁽¹³⁾ EYVL L 284, 16.10.1997, s. 36.

⁽¹⁴⁾ EYVL L 91, 12.4.1996, s. 46.

⁽¹⁵⁾ EYVL L 75, 20.3.1999, s. 24.

⁽¹⁶⁾ EYVL L 206, 23.7.1998, s. 17.

▼B

säännöksiä. Tämän vaaran estämiseksi olisi säädettävä asianmu-
kaisista toimenpiteistä, jotta voitaisiin pitää tukikelpoisen maan
kokonaispinta-ala muuttumattomana tai estää sitä kasvamasta
merkittävästi. Tätä varten tietyt monivuotiset kasvit olisi otettava
mukaan viljelykiertoon. Myös rakenneuudistusohjelmaan
kuuluvat pinta-alat voidaan ottaa huomioon pinta-alatukea
myönnettäessä. Olisi määriteltävä rakenneuudistus, viljelypinta-
alan merkittävä lisääntyminen sekä tukikelpoisen maan vaihta-
mista tukikelvottomaan maahan koskevan velvoitteen käsite.

- 4) Olisi estettävä viljely ainoastaan pinta-alatuen saamiseksi;
kylvöön ja viljelyn jatkamiseen liittyvät tietyt edellytykset olisi
määriteltävä erityisesti öljy- ja valkuaiskasvien, pellavan ja
durumvehnän osalta. Yhteisön viljelymenetelmien moninais-
suuden huomioon ottamiseksi olisi noudatettava paikallisia
vaatimuksia.
- 5) Yhteisön laadun parantamiseen tähtäävän politiikan jatkamiseksi
pinta-alatuen hakijoiden oikeus tukeen rypsin- ja rapsinsiemen-
nistä olisi rajoitettava tiettyjä siemenlajikkeita ja -laatuja
kylväneisiin viljelijöihin. Johdonmukaisuuden, yksinkertaisuuden
ja hyvän hallinnon vuoksi tukikelpoisten lajikkeiden määritte-
lyssä olisi käytettävä viljelykasvien yhteistä lajikeluetteloa, joka
on perusteltu neuvoston direktiivillä 70/457/ETY⁽¹⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/96/EY⁽²⁾,
kuitenkin siten, että selkeyden ja jatkuvuuden vuoksi markki-
nointivuodeksi 2000/2001 säilytetään viittaus edellisen
järjestelmän mukaisesti tukikelpoisiin lajikkeisiin. Olisi täsmen-
nettävä yhteisössä noudatettavat rypsin- ja rapsinsiementen
glukosinolaatti- ja erukahappo- pitoisuuksia koskevat vaati-
mukset ja määriteltävä kokeet, joita tehdään glukosinolaatti- ja
erukahappopitoisuuden määrittämiseksi siemennäytteistä. Olisi
selvennettävä rypsin- ja rapsinsiementen lajikeyhdistelmien sekä
eräiden muiden siemenluokkien järjestelmää. Olisi määriteltävä
syötäväiksi tarkoitettujen auringonkukansiementen lajikkeet.
- 6) Niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa ei perinteisesti viljellä
maissia, olisi määriteltävä nurmisäilörehun perusala. Nurmisäilö-
rehun käsite olisi määriteltävä.
- 7) Olisi määriteltävä makeita lupiineja koskevat vaatimukset ja
kokeet lupiinien karvauuden määrittämiseksi.
- 8) Asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 säädetään, että kyseisen
asetuksen 5 artiklassa tarkoitettu pinta-alatuen lisäkorvaus
myönnetään perinteisillä tuotantovyöhykkeillä toimiville durum-
vehnän tuottajille kussakin jäsenvaltiossa taatun enimmäispinta-
alan rajoissa. Kyseinen enimmäispinta-ala voidaan jakaa tuotan-
toalueiden kesken. On tarpeen säätää kyseisten alueiden
vähimmäiskoosta tuotantoalueiden pirstoutumisen välttämiseksi
ja suhteellisuusperiaatteen noudattamiseksi sovellettaessa
mahdollisia seuraamuksia ylitystapauksissa. Tietyissä jäsenval-
tioissa on jaettu durumvehnän erityistukeen oikeuttavia
viljelyaloja muille kuin perinteisille alueille. Olisi määriteltävä
tähän oikeutetut jäsenvaltioiden alueet. Asetuksessa (EY) N:o
1251/1999 säädetään velvoitteesta käyttää varmennettuja durum-
vehnän siemeniä. Olisi toteutettava erityisiä toimenpiteitä
kyseisen käytön varmistamiseksi. Olisi vahvistettava vähim-
mäismäärä sekä siirtymäkausi kyseisen määrän saavuttamiseksi,
jotta vältetään varmennettujen siementen hankintavaikeudet ja
markkinahäiriöt. Ottaen huomioon maatalouden monimuotoisuus
eri jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden eri alueilla tämän määrän
vahvistaminen ja mahdollisten siirtymäkauden toimenpiteiden
säättäminen olisi jätettävä asianomaisille jäsenvaltioille.
- 9) Asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 säädetään muun muassa alueel-
listen perusalojen järjestelmään sisältyvän pinta-
alatukijärjestelmän soveltamisesta. Toisaalta tarvittavan avoi-

⁽¹⁾ EYVL L 225, 12.10.1970, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27.

▼B

muuden ja toisaalta mainittujen alojen sopusointuisen hallinnon vuoksi jokaiselle jäsenvaltiolle olisi vahvistettava pinta-alamääräjäjärjestelmään oikeuttavien hehtaarien määrä ja niiden jakautuminen.

- 10) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklassa säädetään, että aluejakosuunnitelmissa voidaan eritellä kastellut ja kastelemattomat alueet. Kastelun käsite olisi määriteltävä. Maissille voidaan myös vahvistaa erillinen perusala. Tietyissä jäsenvaltioissa kyseinen viljelyala voi liittyä pääasiallisesti maissisäiliörehuun. Maissisäiliörehun satoa ei voida sen ominaispiirteiden vuoksi ilmoittaa tonneina hehtaaria kohden. Näin ollen olisi määriteltävä kyseiseen tapaukseen sovellettava sato. Jäsenvaltiolle olisi annettava mahdollisuus määritellä maissisäiliörehuun sovellettava sato suhteessa kyseisellä alueella viljeltävien vertailukelpoisten peltokasvien satoon.
- 11) Olisi täsmennettävä perusalan mahdollisen ylityksen arvioinnissa huomioon otettavat alat sekä kyseisen määrän vahvistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Siinä tapauksessa, että maissille, kastelluille viljelyaloille tai nurmisäiliörehulle vahvistetaan erikseen perusala, olisi säädettävä yksityiskohtaisista erityissäännöistä kyseisen perusalan mahdollisen ylittymisen laskemisessa huomioon otettavista pinta-aloista. Perusalan mahdollista ylittämistä koskevan osuuden vahvistamisesta annetuilla yksityiskohtaisilla säännöillä on aina taattava, että perusalaa noudatetaan. Olisi myös vahvistettava durumvehnän taattujen enimmäispinta-alojen ylityksen määrän laskutapa.
- 12) Sen välttämiseksi, että monimutkaiset aluejakosuunnitelmat johtavat viitesadon selvästi ylittävään todelliseen satoon, asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 säädetään pinta-alamääräjäjärjestelmästä seuraavan markkinointivuoden aikana suhteessa aluejakosuunnitelmasta aiheutuvan keskisadon ylitykseen. Viitesatojen mahdollisen ylityksen laskemista koskevien tietojen pitäisi olla ajoissa käytettävissä. Olisi täsmennettävä ylitysten toteamisessa käytettävä menettely ja vahvistettava erityisesti asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti määriteltävien aluejakosuunnitelmien tuloksena olevat viitesadot.
- 13) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklassa tarkoitetusta pinta-alamääräjäjärjestelmästä osalliseksi pääseminen edellyttää, että asianomainen viljelijä kesannoi osan viljelyalastaan. Sen varmistamiseksi, että kesannoinnilla osaltaan edistetään markkinoiden tasapainoa, olisi annettava soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä kesannoinnilta edellytetyn tehokkuuden varmistamiseksi ja yhdenmukaisuuden säilyttämiseksi mainitussa asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 luodun kokonaisjärjestelmän kanssa. Tämän vuoksi olisi säädettävä, jättämättä kuitenkaan lopullisesti järjestelmän ulkopuolelle muita kuin asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklassa säädetyt alat, että kesannoinnissa huomioon otettavat pinta-alamääräjäjärjestelmän alueellista perusalaa laskettaessa huomioon otettuihin aloihin. Järjestelmän tehokkuutta voidaan myös edistää säätämällä, että tuotannosta poistetaan yhtenäisiä vähimmäisaloja. Olisi annettava myös ympäristönsuojelua, kesannoitujen alojen hoitoa ja käyttöä koskevia säännöksiä; asetuksella (EY) N:o 1251/1999 sellaiset tuottajat, joiden hakemus ei ylitä 92:ta tonnia viljaa, vapautetaan kesannointivaltuudesta. Olisi täsmennettävä 92 tonnin tuotantorajan laskentamenetelmä. Selkeyden vuoksi olisi annettava säännökset tapauksessa, jossa kesannointivaltuutta ei täydetä.
- 14) Kesannoinnin vähimmäiskeston olisi käsitettävä ajanjakso, joka vastaa asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 tarkoitettujen peltokasvien viljelykiertoa. Tiettyjen erikoistapausten huomioon ottamiseksi olisi kuitenkin säädettävä mahdollisuudesta ottaa tuotannosta poistettujen alueiden käyttöön ennen kesannoinnin vähimmäisajan päättymistä.
- 15) Olisi otettava käyttöön järjestelmä, jolla varmistetaan vähimmäiskorvaus viljelijöille, jotka sitoutuvat poistamaan tietyt alat tuotannosta enintään viiden markkinointivuoden ajaksi. Olisi

▼B

säädettävä tämän järjestelmän puitteissa sovellettavista mukautuksista ja seuraamuksista.

- 16) Portugalin viljan ja riisin yhteisten markkinajärjestelyjen siirtymäsäännöksistä 11 päivänä joulukuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3653/90 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1664/95 ⁽²⁾, säädetään tiettyjen viljojen suorasta hehtaarituesta siirtymäkauden ajan Portugalissa. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti tämä tuki voidaan ottaa huomioon ainoastaan laskettaessa korvausta velvoitekesannoinnille.
- 17) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 8 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että viljan, öljykasvien ja valkuaiskasvien tuottajat kylvävät siemenet ennen 31 päivää toukokuuta. Tietyissä tapauksissa kylvöä voidaan siirtää 31 päivän toukokuuta jälkeiseksi ajaksi ilmasto-olosuhteiden vuoksi. On tarkoituksenmukaista siirtää tiettyjen kasvien viimeistä kylvöpäivää ja hakemusten jättöpäivää tietyillä alueilla; pidennetty kylvökausi ei saisi vaarantaa tukijärjestelmän tehokkuutta tai valvontajärjestelmää, josta säädetään neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3508/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1036/1999 ⁽⁴⁾.
- 18) Sokerimaissin säännöllisen tarjonnan varmistamiseksi jalostajille koko markkinointivuoden ajan olisi annettava tuottajille mahdollisuus pidentää kylvökauttaan. Sen vuoksi sokerimaissin viimeinen kylvöpäivä olisi siirrettävä 15 päivään kesäkuuta.
- 19) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 10 artiklan 7 kohdassa säädetään, että niiden jäsenvaltioiden, joissa kansallinen viiteala uhkaa ylittyä merkittävästi, on rajoitettava alaa, jolta yksittäinen viljelijä voi hakea erityistä pinta-alaperusteista öljykasvitukea. Tämä rajoitus olisi vahvistettava objektiivisin perustein ja ilmaistava prosentteina viljelijän tukikelpoisesta pinta-alasta. Tämä raja voi vaihdella alueellisten perusalojen mukaan. Rajoituksesta olisi ilmoitettava viljelijöille ennen erikseen vahvistettavaa päivämäärää ja ennen öljykasvien kylvön aloittamista. Jos viljelijä hakee pinta-alaperusteista öljykasvitukea, joka ylittää tämän rajan, kyseinen alue olisi jätettävä hänen hakemuksensa ulkopuolelle. Tämän vuoksi aluetta, jolta viljelijä voi saada kesannoinnin vuoksi pinta-alatukea, saattaa olla tarpeen vähentää.
- 20) Yhtä markkinointivuotta koskevien pinta-alatukien sujuvan maksatuksen vuoksi pinta-alatukijärjestelmän soveltamista tietyinä markkinointivuonna on välttämätöntä seurata tilastollisesti. Yhteisön talousarvion laatimisen vuoksi olisi tarpeen, että väliaikaiset tiedot ovat käytettävissä viimeistään meneillään olevan markkinointivuoden 15 päivänä syyskuuta. Olisi myös vahvistettava mahdollisen ylityksen lopullisen määrän ilmoittamispäivä. On tarpeen saada hyvissä ajoin käyttöön tiedot, joiden perusteella lasketaan durumvehnän perusalojen ja tiettyjen enimmäispinta-alojen mahdolliset ylitykset ja niiden mahdollinen jakautuminen osaperusalojen tai alueiden välillä.
- 21) Asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 säädettyä järjestelmää sovelletaan markkinointivuodesta 2000/2001. Jotta asianomaiset tuottajat voivat tehdä kyseisen markkinointivuoden kylvönsä ja mahdollisen kesannointinsa ja jättää pinta-alatukihakemuksensa uuden järjestelmän soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, tämän asetuksen säännösten olisi tultava voimaan, kun ne julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL L 362, 27.12.1990, s. 28.

⁽²⁾ EYVL L 158, 8.7.1995, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 355, 5.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 127, 21.5.1999, s. 4.

▼B

- 22) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Oikeus pinta-alatukiin

1 JAKSO

Yleiset säännökset

1 artikla

1. Asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 tarkoitetut pinta-alatuet myönnetään tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin.
2. Yhdestä viljelylohkosta saa saman markkinointivuoden osalta tehdä ainoastaan yhden hakemuksen pinta-alatuesta.
3. Pinta-alatukea ei myönnetä viljelylohkolle, jolle on saman markkinointivuoden aikana haettu neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti rahoitetun järjestelmän mukaista hehtaaritukea muiden kuin asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 tarkoitettujen peltokasvien osalta.

2 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklaa sovellettaessa käytetään tämän asetuksen liitteessä I esitettyjä pysyvän laitumen, pysyvien viljelysten, monivuotisten viljelykasvien ja rakenneuudistusohjelmien määritelmiä.
2. Alat, jotka ovat olleet tukikelpoisia neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91 ⁽²⁾ I osastossa tai neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3766/91 ⁽³⁾ säädetyin tukijärjestelmän mukaisesti, tai, Suomen ja Ruotsin osalta, jotka on kesannoitu kansallisen kesannointijärjestelmän perusteella, ovat oikeutettuja pinta-alatukeen.
3. Jäsenvaltioiden rakenneuudistusohjelman puitteissa äskettäin tukikelpoisiksi ilmoittamien alojen pinta-ala saa olla enintään viisi prosenttia suurempi kuin saman ohjelman mukaisesti äskettäin tukikelvottomiksi jätettyjen alojen pinta-ala. Pinta-alan lisäystä arvioitaessa ei kuitenkaan oteta huomioon:
 - a) Saksan uusissa osavaltioissa sijaitsevia 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 1992 välisenä aikana toteutettuun maatalousmaan rakenneuudistukseen kuuluvia 2 500:aa hehtaaria, joilla viljeltiin satovuonna 1993 korjattuja peltokasveja,
 - b) viinivuodelle 1991/92 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1442/88 ⁽⁴⁾ ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2239/86 ⁽⁵⁾ mukaisesti ennen 31 päivää joulukuuta 1991 hyväksytyissä ja mainituissa asetuksissa säädetyissä määrärajoissa täytäntöönpannuissa viinitilojen raivaussuunnitelmissa tarkoitettujen maa-alueiden jäännöstä.
4. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklan kolmannen kohdan säännösten soveltamiseksi jäsenvaltio voi joko väliaikaisesti tai pysyvästi lisätä tukikelpoisen viljelymaansa kokonaispinta-alaa enintään 0,1 prosenttia jäsenvaltion perusalan kokonaismäärästä.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti myönnettyistä luvista vuosittain luettelo, jossa ilmoitetaan viljelijöiden määrä, vastaavat pinta-alat ja lupien perusteet.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EYVL L 218, 6.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 356, 24.12.1991, s. 17.

⁽⁴⁾ EYVL L 132, 28.5.1988, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL L 196, 18.7.1986, s. 1.

▼B

Asianmukaisesti perustelluissa erityistapauksissa voidaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua prosenttirajaa tarkistaa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾ 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettut tapaukset ovat tapauksia, joissa tuottaja voi antaa asianmukaisia ja objektiivisia syitä sille, että hän vaihtaa tilansa tukikelvottomia maita tukikelpoisiin maihin, edellyttäen kuitenkin, että jäsenvaltio on tarkistanut, ettei ole muita päteviä perusteita, joiden perusteella esitettyä vaihtoa on vastustettava, erityisesti ympäristövaarojen takia. Vaihto ei missään tapauksessa saa johtaa tilan tukikelpoisen viljelymaan kokonaispinta-alan kasvuun. Jäsenvaltioiden on säädettävä järjestelmästä tällaisten vaihtojen ennalta ilmoittamiseksi ja hyväksymiseksi.

Jäsenvaltioiden on toimitettava suunnitelmansa, luettelo perusteista, joilla vaihdot on hyväksytty, sekä todisteet siitä, että tukikelpoisen maan kokonaispinta-ala ei ole vaihtojen vuoksi lisääntynyt, komission hyväksyttäväksi viimeistään jokaisen vuoden 31 päivänä toukokuuta.

3 artikla

1. Peltokasvien pinta-alatukea myönnetään ainoastaan aloista:

- a) jotka sijaitsevat alueilla, jotka jäsenvaltio on ilmoittanut ilmasto-olojen ja maatalouden harjoittamisen kannalta peltokasvinviljelyyn soveltuviksi. Jäsenvaltiot saavat määrätä, ettei tietty alue sovellu tiettyjen peltokasvien viljelyyn;
- b) jotka on kokonaisuudessaan kylvetty paikallisten normien mukaisesti. Silloin kun viljaa kylvetään yhdessä öljy- tai valkuaiskasvien kanssa tai kun öljykasveja kylvetään yhdessä valkuaiskasvien kanssa, pinta-alatuki on alin säädetty korvaus;

▼M5

c) joilla viljelyä jatketaan vähintään tavanomaisissa kasvuolosuhteissa paikallisten vaatimusten mukaisesti tapahtuvan kukinnan alkuun asti.

Öljysiementen, valkuaiskasvien, pellavansiementen, kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja durumvehnän viljelyä on lisäksi jatkettava tavanomaisissa kasvuolosuhteissa paikallisten vaatimusten mukaisesti vähintään kyseistä markkinointivuotta edeltävän kesäkuun 30 päivään, jollei satoa korjata täysin kypsyneenä ennen tätä päivää. Valkuaiskasvien sato saadaan korjata vasta niiden ohitettua maitotuleentumisasteen.

Jotta asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 2 kohdassa säädetty tarkastukset voidaan tehdä, kuiduntuotantoon tarkoitetun hampun viljelyä on jatkettava tavanomaisissa kasvuolosuhteissa paikallisten vaatimusten mukaisesti vähintään kymmenen päivää kukinnan loppumisen jälkeen. Jäsenvaltio voi kuitenkin sallia, että kuiduntuotantoon tarkoitettu hamppu korjataan kukinnan alkamisen jälkeen, mutta ennen kuin kukinnan loppumisesta on kulunut kymmenen päivää, jos tarkastajat ilmoittavat kullekin lohkolle edustavat osat, joiden viljelyä on jatkettava kymmenen päivää kukinnan loppumisesta tarkastusta varten liitteessä XIII tarkoitettua menettelyä mukaisesti;

▼B

d) joita hakemus koskee vähintään 0,3 hehtaarilta ja joka ylittää kyseisellä alueella jäsenvaltion vahvistaman vähimmäiskoon jokaisen viljelylohkon osalta.

▼M4

1 a. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan c alakohdassa säädetään, kokonaisuudessaan kylvetyt pinta-alat, joiden paikallisten vaatimusten mukaisesti yllä pidetty viljely ei kyseisessä alakohdassa säädettyjen eri

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

▼M4

kasvien osalta jatku vahvistettuihin määrääkoihin asti jäsenvaltioiden tunnustamien poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi, ovat pinta-alatukikelpoisia, jos kyseisillä pinta-aloilla ei viljellä mitään mainittuihin määrääkoihin asti.

▼B

2. Jos tuottajan tukikelpoiset alat sijaitsevat useilla tuotantoalueilla, maksettavan tuen määrä määritetään jokaisen hakemukseen sisältyvän alan sijainnin mukaan.
3. Jäsenvaltioilla, jotka soveltavat erillistä käsittelyä maissille alueella, jolla maissi on tarkoitettu erityisesti säilörehuksi, on oikeus soveltaa kyseisen alueen rehuviljan satoa kaikkiin kyseisen alueen maissipinta-aloihin.

2 JAKSO

Erityissäännökset tietyistä peltokasveista

4 artikla

▼M7

1. Jäsenvaltioiden on ennen mitään maksuja pantava täytäntöön rypsin- ja rapsinsiemeniä koskeva laatu- ja rajatonta pinta-alatukioikeus vain sellaisiin viljelyaloihin, joille on kylvetty neuvoston direktiivillä 2002/53/EY⁽¹⁾ perustettuun viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon ilmoitettuja ja merkittyjä varmennettuja 00-lajikkeisiin kuuluvia rypsin- ja rapsinsiemeniä. Jos lajike poistetaan yleisestä luettelosta, oikeus tukeen säilyy enintään lajikkeen hyväksynnän päättymistä seuraavan kolmannen vuoden 30 päivään kesäkuuta. Edellä mainituilla 00-lajikkeilla tarkoitetaan lajikkeita, joiden tuottamien siementen glukosinolaattien enimmäispitoisuus on 25 mikromoolia grammalta ja kosteuspitoisuus 9 prosenttia standardin EN ISO 9167-1: 1995 mukaisesti määritettynä ja joiden erukahappopitoisuus on enintään 2 prosenttia rasvahappojen kokonaispitoisuudesta standardin EN ISO 5508: 1995 mukaisesti määritettynä.

▼B

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat laajentaa rypsin ja rypsin kylvöalojen pinta-alatukikelpoisuuden yhteen tai useaan seuraavista siemenluokista:

- a) 00-lajikeyhdistelmien varmennetut siemenet, jotka on tarvittaessa ilmoitettu ja kirjattu viljelykasvien yhteiseen lajikeluetteloon;

▼M5

- b) siemenet, jotka on korjattu samalla tilalla kylvetyistä 00-lajikkeisiin kuuluvista siemenistä;

▼B

- c) siemenet, jotka on ennen kylvämistä rekisteröity tarkastusta ja valvontaa varten sellaisten kasvien saamiseksi, joiden siemenet on tarkoitettu joko käytettäväksi jalostajansiemeninä, esiperussiemeninä, perussiemeninä tai varmennettuina siemeninä kylvöä, tutkimusta tai koekäyttöä varten sen määrittämiseksi, voidaanko lajike lisätä jonkin jäsenvaltion kansalliseen lajikeluetteloon ja sitten yhteisön luetteloon 00-lajikkeena;
- d) Bienvenu- ja Jet Neuf -lajikkeiden varmennetut siemenet, joista tuottaja ja jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen erityisesti tätä tarkoitusta varten hyväksymä ostaja ovat ennen kylvämistä tehneet sopimuksen, jonka tarkoituksena on tuottaa erityisiin elintarvikkeisiin tarkoitettua öljyä tuottamiseen käytettäviä siemeniä;
- e) sellaisten lajikkeiden siemenet, joiden erukahappopitoisuus on suurempi kuin 40 prosenttia rasvahappojen kokonaispitoisuudesta ja joista on ennen kylvämistä tehty hyväksytyt ensimmäisen ostajan kanssa viljelysopimus, jonka tarkoituksena on tuottaa kasveja joko

(1) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1.

▼B

erityiseen muuhun kuin elintarvikekäyttöön tai käytettäväksi kylvösiemeninä tällaisten kasvien saamiseksi.

▼M5**▼B**

4. Markkinointivuonna 2000/2001 sellaiset alat, joille on kylvetty asetuksen (EY) N:o 658/96 liitteessä II lueteltuihin lajikkeisiin tai lajikyhdistelmiin kuuluvia varmennettuja siemeniä, ovat oikeutettuja pinta-alatukeen.

5. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 10 artiklan 9 kohtaa sovellettaessa pidetään syötäväksi tarkoitettujen auringonkukansiementen lajikkeina liitteessä II mainittuja lajikkeita.

5 artikla

Makeilla lupiineilla tarkoitetaan lupiinilajikkeita, joiden tuottamista siemenistä enintään 5 prosenttia on karvaita. Karvaiden siementen pitoisuus lasketaan soveltamalla liitteessä III säädettyä koetta.

6 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 artiklan ensimmäisen kohdan soveltamiseksi mainitun asetuksen liitteessä II tarkoitettujen vyöhykkeiden tuottajat saavat pinta-alatuen lisäkorvauksen enintään mainitun asetuksen liitteessä III tarkoitettua enimmäispinta-alan hehtaarimäärälle.

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 liitettä II sovellettaessa Itävallan Pannoniaan kuuluvat tämän asetuksen liitteessä IV luetellut alueet.

2. Jos taattu enimmäispinta-ala jaetaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitettujen tuotantoalueiden ja -vyöhykkeiden kesken, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) ja jos tuotantoalueen pinta-ala on alle 500 hehtaaria, asianomaiset jäsenvaltiot voivat liittää sen viereiseen tuotantoalueeseen;
- b) Italia voi ottaa huomioon durumvehnän perinteiset viljelyalat, joilla sovellettiin viisivuotista viljelykäytöstä poistoa vuosina 1993—1997;
- c) asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava tuottajille ja komissiolle taatun enimmäispinta-alan jakautuminen viimeistään 15 päivänä syyskuuta sitä markkinointivuotta edeltävänä markkinointivuonna, jolle pinta-alatukea haetaan.

3. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettua erityistukea myönnetään tämän asetuksen liitteessä V tarkoitetuilla alueilla asetuksen (EY) N:o 1251/1999 liitteessä IV mainittujen hehtaarimäärien rajoissa kaikille viljelylohkoille, joille voidaan myöntää asetuksen (EY) N:o 1251/1999 1 artiklassa tarkoitettua peltokasveista maksettavaa pinta-alatukea ja joille on kylvetty durumvehnää.

4. Durumvehnälle myönnettävän 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua erityistuen myöntämiseksi komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92⁽¹⁾ 4 artiklassa tarkoitettussa pinta-alatukihakemuksessa on mainittava kaikki sellaisten lohkojen, joille on kylvetty durumvehnää, tunnistamisen mahdollistavat seikat ja sen liitteenä on oltava todistus varmennettujen siementen käyttämisestä.

Durumvehnää koskevan tuen hakeminen edellyttää, että:

- a) samalle hehtaarimäärälle durumvehnää haetaan pinta-alatukea;
- b) on käytetty neuvoston direktiivin 66/402/ETY⁽²⁾ mukaisesti varmennettuja siemeniä.

⁽¹⁾ EYVL L 391, 31.12.1992, s. 36.

⁽²⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309/66.

▼B

5. Jäsenvaltioiden on vahvistettava varmennettujen siementen vähimmäismäärä, joka on käytettävä kyseisen jäsenvaltion vallitsevien viljelykäytäntöjen mukaisesti.

Tämä määrä voidaan saavuttaa 1 päivänä heinäkuuta 1998 alkaneena enintään kolmen vuoden pituisena siirtymäaikana jäsenvaltioiden komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1998 ilmoittamien erityistoimenpiteiden mukaisesti.

▼M5

Jos jäsenvaltion vahvistaman varmennettujen siementen vähimmäismäärän ja tosiasiallisesti käytetyn määrän välillä todetaan poikkeama, pinta-ala lasketaan jakamalla sellaisten varmennettujen siementen kokonaismäärä, joista tuottaja on esittänyt käyttötodistuksen, jäsenvaltion kyseessä olevan tuottajan alueen osalta vahvistamalla hehtaarikohtaisella vähimmäismäärällä. Tällä tavoin määritettyä pinta-alaa käytetään edellä mainittujen vähennysten jälkeen lisä- tai erityistukioikeuden laskemiseen.

▼B

6. Pinta-alatuen lisäkorvaus ja durumvehnän erityistuki maksetaan samaan aikaan kuin pinta-alatuki.

7 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 1 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi nurmisäilörehulla tarkoitetaan pääasiassa nurmisiemenillä kylvyttyä viljelyalaa, jonka sato korjataan vähintään kerran vuodessa tuoreena sen säilömiseksi suljetussa tilassa anaerobisella käymisellä. ►**M4** Pinta-alatukea ei makseta pinta-aloille, jotka on otettu varmennettujen nurmisiementen tuotantoon markkinointivuonna direktiivin 66/401/ETY mukaisesti. ◀

2. Nurmisäilörehuun sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä lukuun ottamatta 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua kukintaa koskevaa edellytystä.

3. Nurmisäilörehun pinta-alatukeen ovat oikeutettuja niiden jäsenvaltioiden tuottajat, joissa säädetään erityisestä nurmisäilörehualasta liitteen VI mukaisesti.

▼M2*7 a artikla*

1. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 1 kohtaa kuiduntuotantoon tarkoitettua pellavan ja hampun pinta-alatuen edellytyksenä on, että

- a) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1673/2000 ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sopimuksesta tai sitoumuksesta toimitetaan jäljennös viimeistään asetuksen (EY) N:o 1251/1999 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua maksupyynnön jättämistä seuraavana 15 päivänä syyskuuta tai jäsenvaltion vahvistamana aikaisempaan määräpäivänä ja
- b) käytetään sellaisten lajikkeiden siemeniä, jotka sisältyvät liitteeseen XII sitä markkinointivuotta edeltävänä 15 päivänä toukokuuta, jota koskevaa pinta-alatukea haetaan. Kuiduntuotantoon tarkoitettua hampun siementen on myös oltava varmennettuja neuvoston direktiivin 69/208/ETY ⁽²⁾ mukaisesti.

2. Käytettyjen kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavansiementen ja varmennettujen hampunsiementen valvonnan varmistamiseksi asetuksen (ETY) N:o 3887/92 4 artiklassa tarkoitettuun pinta-alatukihakemuksen on liitettävä neuvoston direktiivin 69/208/ETY ja erityisesti sen 10 artiklan sekä kyseisen direktiivin nojalla annettujen säännösten mukaisesti vahvistetut käytettyjen siementen pakkausten viralliset etiketit tai muu asianomaisen jäsenvaltion vastaavaksi tunnustama asiakirja, mukaan luettuina tämän direktiivin 14 artiklan mukaiset todistukset. Jos kylvä on tehty pinta-alatukihakemuksen jättöpäivän

⁽¹⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 169, 10.7.1969, s. 3.

▼ **M2**

jälkeen, etiketit tai vastaaviksi tunnustetut asiakirjat on toimitettava viimeistään hakemuksen jättämistä seuraavana 30 päivänä kesäkuuta.

Kun kyseessä ovat kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampunsiementen etiketit, jäsenvaltiot voivat säätää, että sen jälkeen kun etiketit on esitetty toimivaltaisille viranomaisille pinta-aratukihakemuksen yhteydessä, ne lähetetään viljelijälle takaisin, jos kyseiset etiketit on toimitettava muille kansallisille viranomaisille.

3. Jotta kuiduntuotantoon tarkoitettua hampun pinta-aratuki voidaan myöntää, asetuksen (ETY) N:o 3887/92 4 artiklassa tarkoitettuun pinta-aratukihakemukseen on merkittävä

- a) kaikki tiedot kustakin kylvetystä hampulajikkeesta niiden lohkojen tunnistamiseksi, joille on kylvetty hampua,
- b) tiedot siemenmäärästä, joka on käytetty kilogrammoina hehtaarilta.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa vähimmäiskylvömäärän, joka on yhdenmukainen hyvän viljelykäytännön kanssa. Tästä on annettava tieto komissiolle viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2001.

7 b artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 2 kohdan soveltamiseksi liitteessä XIII esitetään menetelmä, jota jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä määritelläkseen THC-pitoisuuden tietyistä prosentiosuudesta pinta-aloja, joille on kylvetty kuiduntuotantoon tarkoitettua hampua, josta on tehty tukihakemus.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään asianomaisen markkinointivuoden 15 päivänä marraskuuta kertomus THC-pitoisuuksien määrittämisestä. Tähän kertomukseen on sisällyttävä kustakin lajikkeesta erityisesti seuraavat tiedot:

- a) käytäntö A:n osalta näytteenottohetki;
- b) tehtyjen testien määrä;
- c) saadut tulokset eriteltyinä THC-pitoisuustason mukaan asteikolla, jonka välit ovat 0,1 prosenttia;
- d) kansallisella tasolla toteutetut toimenpiteet.

Jos määritykset osoittavat, että huomattavassa osassa jonkin lajikkeen näytteitä THC-pitoisuudet ovat suuremmat kuin asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyt rajat, komissio voi päättää asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että seuraavana markkinointivuonna kyseisen lajikkeen osalta on noudatettava käytäntöä B, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden toimenpiteiden soveltamista.

▼ **M5**

Tämän asetuksen liitteessä XII olevassa 2 b kohdassa lueteltujen kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampulajikkeiden osalta on markkinointivuonna 2002/2003 sovellettava käytäntöä B kaikissa niissä jäsenvaltiossa, joissa kyseisiä lajikkeita viljellään.

▼ **M2**

2. THC-pitoisuuden tarkastuksen, joka tehdään vähintään 30 prosentille sellaisista kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampun pinta-aloista, joista on tehty tukihakemus, on koskettava vähintään 30:tä prosenttia kyseisistä hakemuksista ja kaikkia käytettyjä siemenlajikkeita.

Jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2001 yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset, jotka liittyvät viljelmien ennakkolupajärjestelmään, jonka avulla voidaan laskea 30 prosentista 20 prosenttiin tarkastettava vähimmäismäärä sellaisten kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampun viljelyalojen osalta, joista on tehty tukihakemus ja joiden THC-pitoisuus tarkastetaan. Komissiolle on ilmoitettava yksityiskohtaisten sääntöjen ja edellytysten muutoksista. Tällaista järjestelmää sovellettaessa kyseisistä hakemuksista on tarkastettava vähintään 20 prosenttia kaikkien käytettyjen siemenlajikkeiden osalta.

▼ **M2**

3. Hakemuksiin hampullajikkeen sisällyttämiseksi liitteessä XII esitettyyn luetteloon on liitettävä kertomus liitteessä XIII kuvatun käytännön B mukaisesti tehtyjen määritysten tuloksista ja kyseisen lajikkeen kuvaus.

▼ **B****II LUKU****Perusalat ja viitesadot****1 JAKSO****Yleiset säännökset***8 artikla*

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 ja 3 artiklassa tarkoitetut perusalat vahvistetaan liitteessä VI.

9 artikla

1. Jos sadot on aluejakosuunnitelmassa eritelty kasteluille ja kastelomattomille viljelyaloille asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt sen määrittelemiseksi, kastellaanko alaa kyseisen kauden aikana. Niissä on vahvistettava erityisesti:

- a) luettelo peltokasveista, joille saadaan myöntää pinta-alatukea kasteluilta aloilta saadun sadon mukaan;
- b) kuvaus kasteluvälineistä, jotka viljelijällä on oltava käytössä; välineiden on oltava oikeassa suhteessa asianomaisiin kasteltaviin aloihin ja niiden on mahdollistettava riittävä veden saanti kasvin tavanomaisen kehityksen varmistamiseksi koko kasvukauden ajaksi;
- c) huomioon otettava kastelukausi.

2. Edellä 1 kohdan säännöksiä ei sovelleta silloin kun kastelu liittyy perinteisesti viljelylohkoihin, jolloin ne voidaan erottaa ja luetella, kuten on laita esimerkiksi Espanjan "regadio" -tuotantoalueella.

2 JAKSO**Pinta-alojen ylitykset***10 artikla*

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun alueellisen perusalan mahdollisen ylityksen toteamiseksi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon toisaalta liitteessä VI vahvistettu alueellinen perusala ja toisaalta niiden alojen summa, joista on kunkin kasvin osalta jätetty pinta-alatukihakemuksia mukaan lukien velvoitekesannointihakemukset. Vapaaehtoista kesannointia sovelletaan muuhun kuin kasteltuun alaan, muuhun kuin maissin alaan ja/tai muuhun kuin nurmisäiliörehun alaan.

2. Määritettäessä niiden alojen kokonaismäärää, joista on jätetty tukihakemuksia, ei oteta huomioon hakemuksia eikä hakemusten osia, jotka hallinnollisissa tarkastuksissa on havaittu selvästi perusteettomiksi.

Hakemuksista otetaan tarvittaessa huomioon ne todelliset alat, jotka on määritetty asetuksen (ETY) N:o 3887/92 6 artiklan soveltamiseksi paikan päällä tehdyissä tarkastuksissa.

3. Niiden pinta-alojen summaan, joiden osalta on jätetty hakemukset ja jota on mukautettu 2 kohdan mukaisesti, lisätään asetuksen (EY) N:o 1251/1999 mukaiset peltokasvien kylvöalat, joita käytetään neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 (1) mukaisen hakemuksen perusteena.

(1) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

▼B

4. Ylityksen määrä vahvistetaan liitteessä VII esitetyn kaavion mukaisesti.

11 artikla

1. Pinta-alatuen lisäkorvaukseen oikeutetun durumvehnän taatun enimmäispinta-alan ylittymisen toteamiseksi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon toisaalta asetuksen (EY) N:o 1251/1999 liitteessä III vahvistettu, mahdollisesti alueiden välille jaettu taattu enimmäispinta-ala ja toisaalta niiden pinta-alojen yhteismäärä, joille haetaan durumvehnän pinta-alatuen lisäkorvausta, mukautettuna tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja tarvittaessa vähennettynä asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan soveltamisen seurauksena.

2. Edellä 1 kohdan säännöksiä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 liitteessä IV vahvistettuun durumvehnän erityistukeen oikeutetun taatun enimmäispinta-alan mahdollisen ylityksen toteamiseen.

12 artikla

1. Jos todetaan 10 ja 11 artiklassa tarkoitettu pinta-alan ylitys, jäsenvaltion on määriteltävä viimeistään meneillä olevan markkinointivuoden 31 päivänä lokakuuta lopullinen ylityksen määrä pyöristettynä kahteen desimaaliin.

2. Näin saatua lopullista määrää käytetään tukikelpoisen alan suhteellisen vähennyksen laskemiseen:

- a) pinta-alatuen osalta asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti;
- b) lisäkorvauksen ja durumvehnän erityistuen osalta asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisen jälkeen.

13 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on määriteltävä seuraavat tekijät ja ilmoitettava niistä komissiolle viimeistään sen markkinointivuoden 15 päivänä syyskuuta, jolta pinta-alatukea haetaan:

- a) jaettava kansallinen perusala;
- b) jäsenvaltioiden perusteet, joiden mukaan osaperusalat jaetaan;
- c) osaperusalat (lukumäärä, nimitys ja pinta-ala),
- d) yksityiskohtaiset säännöt niiden toimenpiteiden keskittämisestä, joita sovelletaan ylityksissä.

3 JAKSO

Viitesadon ylitys

14 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklan 7 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on toimitettava tämän asetuksen 26 artiklan mukaisesti luettelot tukihakemuksista ja niihin liittyvistä tiedoista.

Tätä varten viitesadot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä VIII.

15 artikla

Tietyn markkinointivuoden tukihakemusten keskisadon laskemiseksi menetellään seuraavasti:

- a) viljelyalat otetaan huomioon sen jälkeen, kun niihin on sovellettu tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua suhteellista vähennystä;
- b) öljykasvien, joiden tuki perustuu markkinointivuosina 2000/2001 ja 2001/2002 öljykasvien historialliseen alueelliseen satoon, alat otetaan huomioon alueen viljan keskisadon perusteella;

▼B

- c) rehualoiksi naudan- ja lampaanliha-alan palkkioita varten ilmoitetut peltokasvien pinta-alat otetaan huomioon alueen kastelemattoman viljan keskisadon perusteella.

16 artikla

Komissio tekee asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen joka vuosi ennen 31 päivää toukokuuta tämän asetuksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitettuja tietoja koskevan vertailututkimuksen ja vahvistaa tarvittavat korjauskertoimet.

17 artikla

Edellä 16 artiklassa tarkoitettuja kertoimia sovelletaan kaikkiin jäsenvaltion tai kyseessä olevaa perusalaa vastaavan alueen pinta-alaan lukuun ottamatta pinta-alatuen lisäkorvausta ja durumvehnän erityistukea.

III LUKU**Kesannointi****▼M3***18 artikla*

'Kesannoinnilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklassa tarkoitettua pinta-alaan oikeutettua pinta-alan poistamista viljelykäytöstä.

▼B*19 artikla*

1. Tämän luvun mukaisesti kesannoitujen alojen yhtäjaksoisen alan on oltava vähintään 0,3 hehtaaria ja leveyden vähintään 20 metriä.

Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon:

- a) pienempiä aloja, jos kyseessä ovat yhtenäiset lohkot, jotka on pysyvästi rajattu esimerkiksi muureilla, pensasaidoilla tai vesiuomilla;
- b) yhtenäiset alle 20 metrin levyiset lohkot alueilla, joilla tämänkokoisia lohkoja on perinteisesti ollut;
- c) vähintään 10 metrin levyiset lohkot, jotka sijaitsevat pysyvien vesiuomien ja järvien varrella edellyttäen, että niitä erityisesti valvotaan tavalla, jonka tarkoituksena on varmistaa ympäristönsuojelullisten tavoitteiden täyttyminen. ►M2 Tällöin edellisessä alakohdassa tarkoitetuksi vähimmäispinta-alaksi voidaan vahvistaa 0,1 hehtaaria. ◀

2. Kesannoitujen alojen on oltava poistettuina tuotannosta viimeistään 15 päivänä tammikuuta alkavan ja aikaisintaan 31 päivänä elokuuta päättyvän kauden ajan. Jäsenvaltioiden on kuitenkin vahvistettava edellytykset, joilla tuottajille voidaan antaa lupa aloittaa kylväminen seuraavan vuoden sadonkorjuuta varten 15 päivästä heinäkuuta, sekä edellytykset, jotka on täytettävä luvan saamiseksi laiduntamiselle 15 päivästä heinäkuuta jäsenvaltioissa, joissa siirtolaiduntaminen on perinteistä.

▼M5

3. Kesannoituja aloja saa käyttää vain asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun maataloustuotantoon, eikä niitä saa ottaa peltokasviviljelyn kanssa ristiriidassa olevaan maataloustai hyötykäyttöön.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on sovellettava kesannoitujen alojen erityistilannetta vastaavia aiheellisia toimenpiteitä niiden ylläpidon ja ympäristönsuojelun varmistamiseksi. Nämä toimenpiteet voivat koskea myös kasvustoa; tässä tapauksessa näillä toimenpiteillä on varmistettava, että kasvustoa ei ole tarkoitettu siementen tuottamiseen ja että sitä ei voida käyttää missään tapauksessa maataloustarkoituksiin ennen

▼B

31 päivää elokuuta eikä tuottamaan kaupan pidettäväksi tarkoitettua satoa, seuraavan vuoden 15 päivään tammikuuta asti.

5. Edellä 3 ja 4 kohdan säännöksiä ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22, 23, 24 ja 31 artiklan mukaisesti kesannoituihin tai metsittyihin aloihin, jotka luetaan velvoitekesannoksi paitsi, jos niiden ei katsota täyttävän näissä artikloissa vaadittuja ympäristöllisiä tai metsittämistä koskevia vaatimuksia.

20 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat myöntää tukea kesannoiduille maille enintään viisi markkinointivuotta kestäväksi monivuotiskaudeksi.

2. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan soveltamista ja asetuksen (EY) N:o 1251/1999 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun perusmäärän myöhempiä korotuksia tuottajat, jotka sitoutuvat kesannoimaan samat lohkot 1 kohdassa tarkoitetuksi ajaksi ►C1, saavat tältä ajalta sitoutumisajankohtana voimassa olleiden perusmäärän ja aluejakosuunnitelman sadon perusteella laskettua pinta-alatukea. ◀

3. Jos tuottaja pinta-alatukea koskevassa hakemuksessaan luopuu tarkoituksellisesti sitoumuksestaan ennen 1 kohdassa tarkoitettua ajanjakson päättymistä, hänen on palautettava 5 prosenttia edeltävänä markkinointivuonna maksetusta pinta-alatuesta sitoumuksestaan poistettujen alojen osalta kerrottuna vuosien määrällä, joiden osalta hän ei täytä alkuperäistä sitoumustaan.

4. Edellä 2 kohdassa säädetyn järjestelmän valinnut tuottaja voi luopua sitoumuksestaan ilman 3 kohdassa tarkoitettua seuraamusta:

- a) jos hän päättää kesannoida tai metsittää kyseiset pinta-alat asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22, 23, 24 ja 31 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti;
- b) jäsenvaltion sallimissa erikoistapauksissa, joista aiheutuu tuottajan tahdosta riippumaton tilan rakenteen muutos, kuten tilojen yhdistäminen.

5. Jos sitoumuksen aikana tilan rakennemuutoksen vuoksi tämän artiklan mukaisesti viljelykäytöstä poistettu ala ylittää prosentuaalisen rajoituksen, jonka jäsenvaltiot ovat vahvistaneet asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti aikana, jolloin tuottaja teki sitoumuksen, kohteena olevat pinta-alat mukautetaan noudattamaan mainittua rajoitusta.

21 artikla

1. Jos ilmoitettu kesantoala on pienempi kuin kyseiseksi markkinointivuodeksi vahvistettu velvoitekesannoinnin prosenttimääriä vastaava ala, velvoitekesannoinnin alaisten peltokasvien tuottajien pinta-alatukeen oikeutettu pinta-ala lasketaan ilmoitetun kesannon perusteella ja suhteessa eri viljelmiin, mukaan lukien nurmisäilörehu. Pinta-alaa ei voida kuitenkaan alentaa pienempään alaan kuin asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun 92 viljatonnin tuotantoon tarvittavaan alaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu viljantuotanto lasketaan pinta-alatuen laskemisessa käytetyn sadon perusteella. Jos jäsenvaltio on valinnut käyttävänsä historiallista öljykasvien alueellista satoa, tämä kerrotaan 1,95:llä.

22 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti velvoitekesannoinnin pinta-alatukea korotetaan Portugalin osalta liitteessä IX säädetyillä määrillä. Nämä määrät rahoitetaan asetuksen (ETY) N:o 3653/90 5 artiklan mukaisesti.

▼B*23 artikla*

1. Asetuksessa (ETY) N:o 3887/92 tarkoitettu hakemus pinta-alueesta eritellen alueittain asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklan mukaisesti.
2. Jokaista tiettyä tuotantoaluetta koskevaa pinta-aluehakemusta kohti on tehtävä kesannointi-ilmoitus, joka vastaa vähintään samalla tuotantoalueella viljeltyjen hehtaarien määrää.
3. Edellä 2 kohdasta voidaan poiketa jäsenvaltion vahvistamien objektiivisten perusteiden perusteella.
4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, pinta-aluehakemusta vastaava velvoitekesanto voidaan toteuttaa kokonaan tai osittain:
 - a) Espanjassa tilan sijaitessa niin kutsutulla ”secano” tai ”regadio”-tuotantoalueella;
 - b) toisella tuotantoalueella edellyttäen, että kesannoitavat pinta-alueet sijaitsevat viljeltyjen alojen viereisillä tuotantoalueilla.
5. Edellä 3 ja 4 kohtaa sovellettaessa kesannoitavaa alaa on mukautettava kyseisten alueiden kesantokorvauksien määrittelyssä käytettyjen satojen eron huomioon ottamiseksi. Tämän kohdan soveltaminen ei saa kuitenkaan johtaa velvoitekesannon hehtaarimäärän alittumiseen.

▼M4*23 a artikla*

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 3 kohdan toisen luettelukohtaan soveltamiseksi ’rehupalkokasvien viljelyksellä’ tarkoitetaan pinta-ala, jolle on kylvetty yhtä tai useampaa liitteessä XIV mainittua lajia. Sekoittaminen viljaan ja/tai nurmisiemeniin on sallittua, jos:
 - a) pinta-alueelle kylvetään pääasiassa rehupalkokasvien siemeniä;
 - b) satoja ei ole mahdollista korjata erikseen.

Jos rehupalkokasvien kylvämiselle vahvistetaan jäsenvaltioiden vahvistamissa ympäristöön liittyvissä alueellisissa erityisvaatimuksissa enimmäistaso luonnonmukaisen maanviljelyn osalta, edellisen alakohdan a alakohdassa vahvistettu edellytys täyttyy, jos jäsenvaltioiden vahvistamasta enimmäistasosta noudatetaan vähintään 85:tä prosenttia.
2. Pinta-alueita ei makseta pinta-aloille, joille kylvetty 1 kohdassa tarkoitettujen rehupalkokasvien satoja kuuluvat 15 päivän tammikuuta ja 31 päivän elokuuta välisenä aikana kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 603/95⁽¹⁾ säädettyyn tukijärjestelmään.

▼B**IV OSASTO****Erityiset säännökset***24 artikla*

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1251/1999 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat siirtää kylvön määräpäivää viimeistään kesäkuun 15 päivään liitteessä X tarkoitetuilla viljelmillä ja kyseisten jäsenvaltioiden määrittämällä, mainitussa liitteessä täsmennyksillä erityisillä alueilla.

Jos kylvöpäivän siirto koskee kaikkia peltokasveja, jäsenvaltiot voivat myös siirtää pinta-aluehakemusten jättöpäivää kyseessä olevien alueiden tuottajien osalta viimeistään 15 päivään kesäkuuta tai kylvön määräpäivään, jos se on aikaisemmin.

⁽¹⁾ EYVL L 63, 21.3.1995, s. 1.

▼B

25 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 10 artiklan 7 kohdassa säädetty enimmäismäärä lasketaan ottaen huomioon kansallinen viitepinta-ala, tukeen oikeutetun maan kokonaispinta-ala ja tavoite välttää kylvömäärää, joka johtaisi öljykasvien viljelystä myönnettävien erityisten pinta-alatukien kohtuuttomaan alentamiseen.
2. Enimmäismäärä ja sen laskemisessa käytettävät perusteet on ilmoitettava komissiolle viipymättä ja viimeistään sitä markkinointivuotta edeltävän markkinointivuoden 31 päivänä heinäkuuta, jolta pinta-alatukea haetaan.
3. Määrittääkseen tuottajan oikeuden pinta-alatukeen toimivaltaisen viranomaisen on selvitettävä, onko tuottajan tukihakemus vahvistettujen määrien mukainen. Maa-alue, jolle tuottaja hakee öljykasvien viljelystä myönnettävää erityistä pinta-alatukea ja joka ylittää kyseisen enimmäismäärän, jätetään hakemuksen ulkopuolelle.
4. Tapauksissa, joissa maa-alueen jättäminen hakemuksen ulkopuolelle 3 kohdan mukaisesti johtaisi siihen, että tuottajan kesannoidut alat ylittävät asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavan enimmäismäärän, niitä kesannoituja aloja, joille tuottaja on hakenut pinta-alatukea, on vähennettävä vahvistettuun rajaan saakka.
5. Maa-aluetta, joka on jätetty tuottajan pinta-alatukea koskevan hakemuksen ulkopuolelle 3 ja 4 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 ja 6 kohtaa.

V LUKU

Loppusäännökset

26 artikla

Ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle liitteessä XI esitetyissä taulukoissa luetellut tiedot niissä esitetyssä vakioidussa muodossa tuotantoalueittain, perusaloittain ja koko maan tasolla seuraavan aikataulun mukaisesti:
 - a) kuluvan markkinointivuoden 15 päivään syyskuuta mennessä: tiedot, jotka on saatu ottamalla huomioon jo tehdyt tarkastukset ja tarkistukset;
 - b) viimeistään seuraavan lokakuun 31 päivänä: lopulliset tiedot, jotka vastaavat 12 artiklassa tarkoitetun lopullisen ylityksen määrän laskeamisessa käytettyjä tietoja; ja
 - c) viimeistään seuraavan helmikuun 15 päivänä: tiedot todellisesti maksetuista pinta-aloista, sen jälkeen kun niistä on tehty vähennykset asetuksen (ETY) N:o 3887/92 9 artiklassa tarkoitettujen pinta-ala vähennysten perusteella.
2. Jos todetaan 10 ja 11 artiklassa tarkoitettu pinta-alan ylitys, jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viipymättä ja viimeistään meneillä olevan markkinointivuoden 31 päivänä lokakuuta lopullinen ylityksen määrä. Perusalan ylityksen määrän perustana olevat tiedot ilmoitetaan liitteen VII kaavion mukaisesti.
3. Jos ylityksen määrä jaetaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 6 kohdan ja 5 artiklan kolmannen alakohdan mukaisesti, jäsenvaltion on ilmoitettava tästä jakamisesta komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta.

27 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet ja ilmoitettava niistä komissiolle kuukauden kuluessa niiden hyväksymisestä tai niiden muuttamisesta.

▼B*28 artikla*

Kumotaan 1 päivästä heinäkuuta 2000 asetukset (ETY) N:o 2467/92, (ETY) N:o 2836/93, (EY) N:o 762/94, (EY) N:o 1098/94, (EY) N:o 1237/95, (EY) N:o 658/96 ja (EY) N:o 1577/98.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

29 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukeen markkinointivuonna 2000/2001 ja sitä seuraavina markkinointivuosina.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaiseen kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

(2 artiklan 1 kohta)

MÄÄRITELMÄT

1. *Pysyvät laitumet*

Maa, jota ei vuoroviljellä ja jota käytetään pysyvästi (viiden vuoden ajan tai pidempään) ruuhontuotantoon (viljelty tai luonnon heinänurmi).

2. *Pysyvät viljelykset*

Muut viljelykset kuin pysyvät laitumet, joita ei vuoroviljellä ja joihin maata käytetään viiden vuoden ajan tai pidempään ja joista saadaan toistuvia satoja, monivuotisia viljelykasveja lukuun ottamatta.

3. *Monivuotiset viljelykasvit*

CN-koodi	
0709 10 00	Artisokat
0709 20 00	Parsat
ex 0709 90 90	Raparperi
0810 20	Vadelmat, karhunvatukat, mulperinmarjat, loganinmarjat
0810 30	Musta-, valko-, ja punaherukat sekä karviaiset
0810 40	Karpalot, puolukat, mustikat ja muut <i>Vaccinium</i> -suvun hedelmät:

4. *Rakenneuudistusohjelma*

Viranomaisten määräämä maatalan rakenteen ja/tai tukikelpoisen pinta-alan muutos.

▼B*LIITE II***(4 artiklan 5 kohta)****SYÖTÄVIKSI TARKOITETUT AURINGONKUKKALAJIKKEET**

Agripro 3450
Agrosur
Dahlgren D-131 (Toma)
Dahlgren D-151
Dahlgren D-171
Dahlgren D-181
Dahlgren 954
Dahlgren D-1950
Dahlgren D-1998
Diset
Hagen Seed SG 9011
Hagen Seed SG 9054
Hagen Seed SG 9211
Interstate (IS)8004
Kelisur
Royal Hybrid 381
Royal Hybrid 2141
Royal Hybrid 3801
Royal Hybrid 3831
Royal Hybrid 4381
RRC 995
RRC 2211
RRC 2232
RRC 4211
SIGCO 826
SIGCO 828
SIGCO 829
SIGCO 830
SIGCO 954
SIGCO 964
SIGCO 974
SIGCO 995
Toma
Triumph 660C
Triumph 505C+
Triumph 520C
Triumph 515C
USDA Hybrid 924

▼B*LIITE III***(5 artikla)****LUPIINIEN KARVAUDEN MÄÄRITTÄMINEN**

Tehdään 200 siemenen näytteelle kustakin enintään 20 tonnin erästä otetusta 1 kilogramman määrästä.

Koe rajoittuu näytteessä olevien karvaiden siementen laadulliseen toteamiseen. Tasalaatuisuuden raja on enintään 1 karvas siemen sataa siementä kohti. Von Sengbuschin (1942), Ivanovin ja Smirnovan (1932) ja Eggebrechtin (1949) siementen leikkausmenetelmää sovelletaan testausmenetelmänä. Kuivat tai turvotetut siemenet halkaistaan poikittain. Siementen puolikkaat upotetaan siivilässä 10 sekunniksi jodiliuokseen, ja niitä huuhdellaan sen jälkeen vedellä 5 sekuntia. Karvaissa siemenissä leikkauspinta muuttuu ruskeaksi, mutta vähän alkaloideja sisältävissä siemenissä se pysyy keltaisena.

Jodiliuoksen valmistamiseksi liuotetaan 14 grammaa kaliumjodidia mahdollisimman pieneen vesimäärään, lisätään 10 grammaa jodia ja laimennetaan liuos vedellä 1 000 cm³:iin. Liuoksen annetaan seistä viikon ajan ennen käyttöä. Sitä on säilytettävä savulasipulloissa. Tätä emoliuosta laimennetaan ennen käyttöä suhteessa 1:3—1:5.

▼ **M5***LIITE IV*

(6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta)

**ITÄVALLAN ALUEET, JOTKA OVAT OIKEUTETTUJA DURUM-
VEHNÄN LISÄTUKKEEN**

PANNONIA

1. *Gebiete der Bezirksbauernkammern*

- 2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg
- 2054 Baden
- 2062 Bruck/Leitha-Schwechat
- 2089 Baden
- 2101 Gänserndorf
- 2241 Hollabrunn
- 2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg
- 2305 Korneuburg
- 2321 Mistelbach
- 2330 Krems/Donau
- 2364 Gänserndorf
- 2399 Mistelbach
- 2402 Mödling
- 2470 Mistelbach
- 2500 Hollabrunn
- 2518 Hollabrunn
- 2551 Bruck/Leitha-Schwechat
- 2577 Korneuburg
- 2585 Tullnerfeld-Klosterneuburg
- 2623 Wr. Neustadt
- 2631 Mistelbach
- 2658 Gänserndorf

2. *Gebiete der Bezirksreferate*

- 3018 Neusiedl/See
- 3026 Eisenstadt
- 3034 Mattersburg
- 3042 Oberpullendorf

3. *Gebiete der Landwirtschaftskammer*

- 1007 Wien

▼B

LIITE V

(6 artiklan 3 kohta)

ALUEET, JOTKA OVAT OIKEUTETTUJA DURUMVEHNÄN ERITYIS-
TUKEEN

SAKSA:

Kreise und Kreisfreie Städte:

Baden-Württemberg:

Stadt Stuttgart, Ludwigsburg, Rems-Murr-Kreis, Stadt Heilbronn, Heilbronn, Hohenlohekreis, Main-Tauber-Kreis, Stadt Karlsruhe, Karlsruhe, Stadt Baden-Baden, Rastatt, Stadt Heidelberg, Stadt Mannheim, Rhein-Neckar-Kreis, Stadt Pforzheim, Enzkreis, Ortenaukreis.

Baijeri:

Stadt Ingolstadt, Dachau, Eichstätt, Freising, Fürstenfeldbrück, Neuburg-Schrobenhausen, Pfaffenhofen a.d.Ilm, Kelheim, Stadt Ansbach, Ansbach, Neustadt-Bad Windsheim, Stadt Aschaffenburg, Aschaffenburg, Bad Kissingen, Rhön-Grabfeld, Haßberge, Kitzingen, Main-Spessart, Stadt Schweinfurt, Schweinfurt, Stadt Würzburg, Würzburg.

Rheinland-Pfalz:

Ahrweiler, Stadt Koblenz, Mayen-Koblenz, Bad Kreuznach, Rhein-Lahn-Kreis, Westerwald-Kreis, Bernkastel-Wittlich, Bitburg-Prüm, Daun, Trier-Saarburg, Stadt Trier, Stadt Frankenthal, Landau i.d.P., Ludwigshafen, Mainz, Neustadt/Weinstr., Speyer, Worms, Alzey-Worms, Bad Dürkheim, Donnersbergkreis, Germersheim, Südl, Weinstraße, Ludwigshafen, Mainz-Bingen.

Hessen:

Stadt Frankfurt/Main, Wiesbaden, Bergstraße, Stadt Darmstadt, Darmstadt-Dieburg, Groß-Gerau, Hochtaunuskreis, Main-Kinzig-Kreis, Main-Taunus-Kreis, Stadt Offenbach, Offenbach, Rheingau-Taunus-Kreis, Wetteraukreis, Lahn-Dill-Kreis, Limburg-Weilburg.

Saarland:

Stadt Saarbrücken, Merzig-Wadern, Neunkirchen, Saarlouis, Sankt Wendel.

Sachsen:

Mittweida, Muldentalkreis.

Sachsen-Anhalt:

Bernburg, Köthen, Burgenlandkreis, Mansfelder Land, Merseburg-Querfurt, Saalkreis, Sangerhausen, Aschersleben-Straßfurt, Halberstadt, Jerichower Land, Quedlinburg, Schönebeck.

Thüringen:

Unstrut-Hainich-Kreis, Kyffhäuserkreis, Gotha, Sömmerda, Hildburghausen, Stadt Weimar, Weimarer Land, Altenburger Land, Stadt Erfurt.

ESPANJA

Comarcas Agrícolas

Almazán (SO), Bajo Aragón (TE), Campiña (GU), Campo de Gómara (SO), Centro (AB), El Cerrato (P), Hoya de Huesca (HU), La Montaña (A), Las Vegas (M), Logrosán (CC), Monegros (HU), Noroeste (MU), Requena-Utiel (V), Rioja Baja (LO), Segría (L), Sierra Rioja Baja (LO), Sur (VA), Suroeste y Valle de Guadalentín (MU), Trujillo (CC), Urgel (L), Valle de Ayora (V).

RANSKA

Departementit

Aisne, Aube, Charente, Charente-Maritime, Cher, Deux-Sèvres, Essonne, Eure, Eure-et-Loire, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loiret, Lot-et-Garonne, Maine-et-Loire, Marne, Nièvre, Orne, Sarthe, Seine-et-Marne, Vendée, Vienne, Yonne, Yvelines.

ITALIA

Province

Alessandria, Bologna, Brescia, Cremona, Ferrara, Forli, Gorizia, Lodi, Mantova, Milano, Modena, Padova, Parma, Pavia, Piacenza, Pordenone, Ravenna, Reggio

▼B

Emilia, Rimini, Rovigo, Torino, Treviso, Udine, Venezia, Vercelli, Verona, Vicenza.

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Englanti.

▼ **M2**

LIITE VI

(8 artikla)

PERUSALAT

(1 000 ha)

Alue	Kaikki peltokasvit	Joista maissi	Joista nurmisäilö-rehu
▼ M6 BELGIA Yhteensä josta: Vlanderi-Bryssel	489,5	96,4	
▼ M2 TANSKA	2 018,6		
SAKSA	10 159,4 ⁽³⁾	540,3 ⁽³⁾	
Schleswig-Holstein	506,2		
Hampuri	5,1		
Niedersachsen	1 424,7		
Bremen	1,8		
Nordrhein-Westfalen	948,5		
Rheinland-Pfalz	368,6		
Hessen	461,4		
Baden-Württemberg	735,5	122,1	
Baijeri	1 776,0	418,2	
Saarland	36,6		
Berliini	2,9		
Brandenburg	889,6		
Mecklenburg-Vorpommern	968,2		
Sachsen	599,0		
Sachsen-Anhalt	880,9		
Thüringen	554,4		
KREIKKA	1 491,7	222,1	
ESPANJA			
Regadio	1 371,1	403,4	
Secano	7 849,0		
RANSKA			
Yhteensä	13 582,1		
Maissin perusala		613,8 ⁽²⁾	
Kasteltu perusala	1 209,7 ⁽²⁾		
IRLANTI	345,6	0,2	
▼ M5 ITALIA	5 801,2	400,8	
▼ M2 LUXEMBURG	42,8		
▼ M5 ALANKOMAAT	441,7	208,3	

▼ **M2**

(1 000 ha)

Alue	Kaikki peltokasvit	Joista maissi	Joista nurmisäilö-rehu
ITÄVALTA	1 203,5		
▼ M6			
PORTUGALI			
Azorit	9,7		
Madeira			
— Kastellut	0,31	0,29	
— Muut	0,30		
Manner-Portugali			
— Kastellut	293,4	221,4	
— Muut	658,3		
▼ M2			
SUOMI	1 591,5		200,0
RUOTSI	1 737,1		130,0
▼ M5			
YHDISTYNYT KUNINGAS-KUNTA			
Englanti	3 794,6	33,2 (¹)	
Skotlanti	551,6		
Pohjois-Irlanti	52,9		
Wales	61,4	1,2 (¹)	

▼ **M2**

(¹) Sokerimaissia lukuun ottamatta.

(²) Mukaan lukien 284 000 ha kasteltua maissia.

(³) Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 6 kohtaa.

▼ **M5***LIITE VII*

(10 artiklan 4 kohta)

..././. VAHVISTETUN PERUSALAN YLITYKSEN LASKEMINEN

	Tuote:	Kaikki peltokasvit	
		Kasteltu	
Jäsenvaltio:		Ei kasteltu	
Perusala:		Maissi	
Kesannon osuus:		Muut peltokasvit kuin maissi	
		Nurmisäilörehu	

Tosiasiallisesti todettu pinta-ala — asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 7 kohdassa tarkoitettut pientuottajat

Viljat	1		ha
Öljykasvit	2		ha
Valkuaiskasvit	3		ha
Pellavansiemenet	4		ha
Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava	5		ha
	6		ha
Nurmisäilörehu	7		ha
Vapaaehtoinen kesannointi	8		ha
Yhteensä = 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8	9		ha

Muut tuottajat

Viljat	10		ha
Öljykasvit	11		ha
Valkuaiskasvit	12		ha
Pellavansiemenet	13		ha
Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava	14		ha
Kuiduntuotantoon tarkoitettu hamppu	15		ha
Nurmisäilörehu	16		ha
Viljelykset yhteensä = 10 + 11 + 12 + 13 + 14 + 15 + 16	17		ha
Vapaaehtoinen kesannointi	18		ha
Velvoitekesannointi	19		ha
Kokonaiskesanto = 18 + 19	20		ha
Yhteensä (viljelykset ja kesanto) = 17 + 20	21		ha

▼ M5

Rehualat (nauta/lammas)	Kyseiset tuotteet yhteensä	22	<input type="text"/>	ha
	Yhteensä (kaikki hakemukset) = 9 + 21 + 22	23	<input type="text"/>	ha
	PERUSALA (*)	24	<input type="text"/>	ha
	Toisen mahdollisen peruspinta-alan perus-alan määrä	25	<input type="text"/>	ha
	Sovellettava perusala = 24 + 25	26	<input type="text"/>	ha
	Ylitys tai alitus = 23 - 26	27	<input type="text"/>	ha
	Ylitys prosentteina = $(23/26 - 1,00)$	28	<input type="text"/>	%

(*) Mahdollisen vähennyksen jälkeen, kun asetusta (EY) N:o 1/2002 on sovellettu.

▼B

LIITE VIII

(14 artiklan toinen kohta)

ASETUKSEN (EY) N:o 1251/1999 3 ARTIKLAN 7 KOHDASSA TARKOITETUT VIITESADOT

Belgia	6,24
Tanska	5,22
Saksa	5,66 ⁽¹⁾
— Schleswig-Holstein	6,81
— Hampuri	6,01
— Niedersachsen	5,33
— Bremen	5,34
— Nordrhein-Westfalen	5,81
— Hessen	5,50
— Rheinland-Pfalz	4,78
— Baden-Württemberg	5,48
— Baijeri	5,94
— Saarland	4,38
— Berliini	4,52
— Brandenburg	4,54
— Mecklenburg-Vorpommern	5,45
— Sachsen	6,23
— Sachsen-Anhalt	6,14
— Thüringen	6,13
Kreikka	3,39
Espanja	2,9
Ranska	6,02
Irlanti	6,08
Italia	3,9
Luxemburg	4,26
Alankomaat	6,66
Portugali	2,90
Yhdistynyt kuningaskunta	5,83
Itävalta	5,27
Ruotsi	4,02
Suomi	2,82

⁽¹⁾ Sovelletaessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 6 kohtaa.

▼B*LIITE IX***(22 artikla)****KESANNOINNISTA MAKSETTAVA LISÄTUKI PORTUGALISSA***(euroa)*

Markkinointivuosi	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Täydentävä lisätuki	9,64	► <u>M4</u> 9,64 ◀	3,41

▼ M2*LIITE X***(24 artiklan ensimmäinen kohta)**

Viimeinen kylvöpäivä 15 päivä kesäkuuta:

Kasvit	Jäsenvaltio	Alueet
Kaikki kasvit	Suomi	Koko alue
	Ruotsi	Koko alue
Sokerimaissi Kuiduntuotantoon tarkoitettu hamppu	Kaikki jäsenvaltiot	Koko alue

▼ **M4***LIITE XI***(26 artiklan 1 kohta)****KOMISSIOLLE ILMOITETTAVAT TIEDOT**

Tiedot on esitettävä sarjana seuraavan mallin mukaan laadittuja taulukoita:

- ensimmäisessä taulukkoryhmässä esitetään tiedot asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklassa tarkoitettujen tuotantoalueiden tasolla,
- toisessa taulukkoryhmässä esitetään tiedot tämän asetuksen liitteessä VI tarkoitettujen perusviljelysalojen tasolla,
- yhdessä taulukossa esitetään yhteenveto kutakin jäsenvaltiota koskevista tiedoista.

Taulukot on toimitettava sekä paperilla että atk-muodossa.

Kaavat pinta-aloille:

$$5 = 1 + 2 + 3 + 4$$

$$10 = 7 + 8 + 9$$

$$16 = 17 + 18$$

$$21 = 5 + 10 + 11 + 12 + 13 + 14 + 15 + 16 + 20$$
Huomautuksia:

Kussakin taulukossa on nimettävä kyseinen alue.

Sato on asetuksen (EY) N:o 1251/1999 mukaista pinta-alatukea laskettaessa käytettävä sato.

Kasteltu ja kastelematon erotetaan toisistaan ainoastaan, jos kyse on yhdistetyistä alueista. Tällöin:

$$d = e + f$$

$$j = k + 1$$

Rivi 1 koskee ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuun lisätukeen oikeutettua durumvehnää.

Rivi 2 koskee ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuun lisätukeen oikeutettua durumvehnää.

Rivi 19 koskee ainoastaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22, 23, 24 ja 31 artiklan mukaisia kesannoituja tai metsitettyjä viljelyaloja, jotka luokitellaan kesannoiduiksi peltoviljelyaloiksi asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

Rivi 20 koskee ainoastaan asetuksen (EY) 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja aloja.

Tiedot on toimitettava myös niiden tuottajien osalta, jotka eivät hae hehtaaritukea tiettyjä peltokasveja koskevassa tukijärjestelmässä (asetus (EY) N:o 1251/1999). Nämä tiedot on annettava sarakkeissa ”m” ja ”n” otsakkeella ”Muut”, ja ne koskevat pääasiassa naudan- ja lampaanlihapalkkiota varten rehupinta-aloiksi ilmoitettuja peltokasveja.

Rivi 23 koskee ainoastaan sellaisten kasvien viljelyyn käytettävää kesantoa, joita voidaan käyttää muuhun kuin elintarviketuotantoon ja joista ei makseta korvausta komission asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 3 kohdan soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti (esim. sokerijuurikas, maa-artistokka, juurisikuri).

Rivi 24 koskee kesannoituja pinta-aloja, joita käytetään rehupalkokasvien viljelyyn asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 3 kohdan toisen luettelukohdan mukaisesti.

▼ **M6***LIITE XII*

(7 a artiklan 1 kohta)

Tukijärjestelmään kuuluvat kuiduntuotantoon tarkoitetut pellava- ja hampulajikkeet**1. Kuiduntuotantoon tarkoitetut pellavalajikkeet**

Adélie

Agatha

▼ **M7**

Alizée

▼ **M6**

Angelin

Argos

Ariane

Aurore

Belinka

Caesar Augustus

Diane

Diva

▼ **M7**

Drakkar

▼ **M6**

Electra

Elise

Escalina

Evelin

Exel

Hermes

Ilona

Laura

Liflax

Liviola

Marina

Marylin

Nike

Opaline

Rosalin

Venus

Veralin

Viking

Viola

2a. Kuiduntuotantoon tarkoitetut hampulajikkeet

Carmagnola

Beniko

Chamaeleon

Cs

Delta-Ilosa

Dioica 88

Epsilon 68

Fedora 17

Felina 32

Felina 34 — Félina 34

▼ **M6**

Ferimon— Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Juso 14
Red Petiole
Santhica 23
Uso 31

**2b. Markkinointivuonna 2003/2004 sallitut kuiduntuotantoon tarkoitetut
hampulajikkeet**

Delta 405
Bialobrzeskie
Fasamo
Fedora 19
Fédrina 74
Fibrimon 56
Futura
Santhica 27

▼ **M5***LIITE XIII*

(7 b artiklan 1 kohta)

YHTEISÖN MENETELMÄ HAMPPULAJIKKEIDEN Δ^9 -THC:N KVANTITATIIVISEKSI MÄÄRITTÄMISEKSI**1. Tarkoitus ja käyttöalue**

Menetelmää käytetään hamppulajikkeiden (*Cannabis sativa L.*) Δ^9 -tetrahydrokannabinolipitoisuuden (THC-pitoisuuden) määrittämiseen. Sitä sovelletaan jäljempänä kuvailtujen käytäntöjen A tai B mukaisesti.

Menetelmä perustuu Δ^9 -THC:n kvantitatiiviseen määrittämiseen kaasukromatografialla (GC) sen jälkeen, kun näytettä on uutettu liuottimella.

1.1 Käytäntö A

Käytäntöä A noudatetaan määritettäessä pitoisuuksia tuotantotiloilla neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 2 kohdassa säädetyllä tavalla.

1.2 Käytäntö B

Käytäntöä B noudatetaan 7 b artiklan ensimmäisen kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja sen todentamiseen, että asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyt vaatimukset noudatetaan, jotta lajike voitaisiin sisällyttää markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen tukikelpoisten kuiduntuotantoon tarkoitettujen hamppulajikkeiden luetteloon.

2. Näytteenotto

Jos jäsenvaltio käyttää 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan kolmannessa alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, vähintään kolmen erillisen lohkon osan, joissa on vähintään 4 000 kasvia, viljelyä on jatkettava tarkastajan ohjeiden mukaan vähintään 10 päivää kukinnan loppumisesta näytteenottoa varten.

2.1 Näytteenotto

— Käytäntö A: Tiettyssä hamppulajikeviljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista vähintään 30 senttimetrin mittainen osa, jossa on vähintään yksi emikukinto. Näytteet on kerättävä päiväsaikaan ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan loppumisesta. Keruu on tehtävä järjestelmällisesti siten, että lohkoista saadaan edustava otos; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta.

Jäsenvaltio voi sallia, että näyte otetaan ennen kuin kukinnan alkamisesta on kulunut 20 päivää, jos kunkin viljellyn lajikkeen osalta otetaan muita edustavia näytteitä edellä kuvattujen sääntöjen mukaan ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan loppumisesta.

— Käytäntö B: Tiettyssä hamppulajikeviljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista sen yläkolmannes. Näytteet kerätään päiväsaikaan 10 päivän sisällä kukinnan loppumisesta systemaattisesti siten, että lohkoista saadaan edustava näyte; näytteitä ei kuitenkaan kerätä reunoilta. Jos kyseessä on kaksikotinen lajike, näytteeseen kerätään ainoastaan emikasveja.

2.2 Otoksen koko

— Käytäntö A: otokseen kerätään kustakin lohkoista 50 näytettä.

— Käytäntö B: otokseen kerätään kustakin lohkoista 200 näytettä.

Näytteet pakataan väljästi kangas- tai paperipussiin ja lähetetään määrityslaboratorioon.

Jäsenvaltio voi säätää, että tarkistusmäärittystä varten kerätään toinen näyte, jonka tuottaja tai määrittäjä vastaanava laitos säilyttää.

▼ **M5**2.3 *Näytteen kuivaus ja varastointi*

Näytteiden kuivaaminen on aloitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 48 tunnin kuluessa millä tahansa menetelmällä, jossa lämpötila on alle 70 °C. Näytteet kuivataan vakiopainoon, jolloin kosteus on 8—13 %.

Kuivatut näytteet säilytetään väljästi pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3. **THC-pitoisuuden määrittäminen**3.1 *Määrittämissäytteen valmistaminen*

Kuivatuista näytteistä irrotetaan varret ja yli 2 mm:n kokoiset siemenet.

Kuivatut näytteet jauhetaan puolikarkeaksi jauheeksi (seula, jossa on 1 mm:n reiät).

Jauhetta voidaan säilyttää enintään 10 viikkoa kuivassa, pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3.2 *Reagenssit, uuttoliuos*

Reagenssit

- kromatografisesti puhdas Δ^9 -tetrahydrokannabinoli (Δ^9 -THC),
- kromatografisesti puhdas skvalaani sisäisenä standardina.

Uuttoliuos

- 35 mg skvalaania 100 ml:ssa heksaania.

3.3 *Δ^9 -THC:n uuttaminen*

Punnitaan 100 mg jauhettua määritysnäytettä sentrifugiputkeen; lisätään 5 ml uuttoliuosta, joka sisältää sisäistä standardia.

Upotetaan nämä 20 minuutiksi ultraäänihäuteeseen. Sentrifugoidaan 5 minuutin ajan 3 000 kierrosta minuutissa ja otetaan talteen THC-supernatantti. Injektoidaan liuos kromatografiin ja suoritetaan kvantitatiivinen määrittäminen.

3.4 *Kaasukromatografia (GC)*

a) Välineistö

- kaasukromatografi, jossa on liekki-ionisaatiotektori ja split/splitless-injektori,
- kolonni, jossa kannabinoidit voidaan erottaa hyvin, esimerkiksi lasinen kapillaarikolonni, jonka pituus on 25 m ja halkaisija 0,22 mm ja joka on kyllästetty 5-prosenttisellä fenyyylimetyylisiloksaani-tyyppisellä poolittomalla faasilla.

b) Kalibrointiasteikot

Käytäntö A: vähintään 3 astetta ja käytäntö B: vähintään 5 astetta, joihin on sisällyttävä 0,04 ja 0,50 mg/ml Δ^9 -THC:tä uuttoliuoksessa.

c) Koeolosuhteet

Seuraavat olosuhteet ovat esimerkkejä a alakohdassa mainitulle kolonnille:

uunin lämpötila:	260 °C
injektorin lämpötila:	300 °C
detektorin lämpötila:	300 °C.

d) Injektiotilavuus: 1 mikrolitra (μ l)4. **Tulokset**

Tulos ilmoitetaan kahden desimaalin tarkkuudella grammoina Δ^9 -THC:tä 100 grammassa analyysinäytettä, joka on kuivattu vakiopainoon. Tuloksen sallittu mittapoikkeama on 0,03 % absoluuttisena arvona ilmoitettuna.

- Käytäntö A: Tuloksena ilmoitetaan yksi määrittäminen analyysinäytettä kohti. Jos näin saatu tulos on kuitenkin suurempi kuin asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty raja-arvo, kustakin analyysinäytteestä tehdään toinen määrittäminen. Tällöin tuloksena ilmoitetaan näiden kahden määrittäksen keskiarvo.

▼ M5

- Käytäntö B: Tuloksena ilmoitetaan kahden analyysinäytteestä tehdyn määrittelyn keskiarvo.

▼ M4

LIITE XIV

23 a artiklassa tarkoitetut rehupalkokasvit

CN-koodi	
0713 90	<p>Täysin kypsyneinä korjatut <i>Vicia</i>-lajin kasvit, ei kuitenkaan <i>Vicia faba</i> ja <i>Vicia sativa</i></p> <p><i>Vicia sativa</i>, muut kuin täysin kypsyneinä korjatut</p>
ex 1209 29 50	<p><i>Lupinus</i>-lajin kasvit, muut kuin makea lupiini</p>
ex 1214 90 99	<p><i>Medicago</i>-lajin kasvit</p> <p><i>Trifolium</i>-lajin kasvit</p> <p><i>Lathyrus</i>-lajin kasvit</p> <p><i>Melilotus</i>-lajin kasvit</p> <p><i>Onobrychis</i>-lajin kasvit</p> <p><i>Ornithopus sativus</i></p> <p><i>Hedysarum coronarium</i></p> <p><i>Lotus corniculatus</i></p> <p><i>Galega orientalis</i></p> <p><i>Trigonella foenum-graecum</i></p> <p><i>Vigna sinensis</i></p>